

gationer, som henhørte til Statslaanefonden, skulde kunne sælges til Hypotekbanken, vilde der jo kunne finde en Udvidelse Sted ad denne Vej. Man vilde derigennem lukke op for en Sluse, som det vilde være meget vanskeligt at standse, og man har derfor ment ikke at burde foregribe noget som helst i saa Henseende.

Ændringsforslaget under Nr. 27 vedrører Statslaan til Jordlodder for Landarbejdere. Da man nu i Henhold til særlig Lov tager Bestemmelse om Maaden, hvorpaa disse Laan skulde ydes, er denne Ændring nødvendig.

Ændringsforslaget under Nr. 28 handler om Husmandskreditforeningsobligationerne. Der har Lovforslaget, som det er vedtaget af Folketinget, den Bestemmelse, at Erhvervelsen af Kreditforeningsobligationer, for hvilke der ikke er ydet direkte Statsgaranti, skal ske i omtrentligt Forhold til de enkelte Kreditforeningers Ullaansmasse i de to nærmest foregaaende Terminer. Med Ændringsforslaget har man ment at ville sige, at Banken vel kan købe Husmandskreditforeningsobligationer, men man har ikke villet have, at de skulde kunne konkurrere lige med de andre. Man mener, at det overhovedet skal være en Undtagelse, at de købes, thi det burde være tilstrækkeligt, at der ydes Foreningens Statsgaranti, og deres Obligationer bør derfor ikke kunne komme i Betragtning i samme Forhold som de andre.

Ændringsforslaget under Nr. 29 gaar ud paa, at den Sætning: „Købet sker som Regel direkte hos Kreditforeningerne, hvor disse enten selv betale Laantagerne kontant eller besørge disses Obligationer omsatte for dem“, skal udgaa. Man mener nemlig, at Direktionen for Hypotekbanken i sine Dispositioner maa stilles saa frit som muligt. Det er paa ingen Maade udelukket, at Direktionen kan købe direkte hos Kreditforeningerne, kun har man ikke fundet, at det ligefrem skulde fastslaaes i Loven.

Ændringsforslagene under Nr. 31 og 32 ere redaktionelle. I Ændringsforslaget under Nr. 33 have vi et af de Punkter, som Udvalget har haft sværest ved at komme over. Man er enig om, at Hensigten med at oprette Hypotekbanken skulde være at gavné ny Laantagere, men derimod ikke at tilføre Ejere af Kreditforeningsobligationer af ældre Serier nogen Fordel. Det mener man bedst at have ramt derved, at man siger, at de Kreditforeninger, hvis samlede Serier, naar Hypotekbanken begynder sin Virksomhed, ud-

gøre mindst 10 Mill. Kr., skulde, forinden Indkøb finder Sted, lukke deres Serier, og at fremdeles Direktionen med Tilsynsraadets Samtykke skal kunne forlange, at de mindre Kreditforeninger, der ønske at komme i Betragtning, ogsaa skulde lukke deres Serier og aabne ny, saaledes at Indkøb kun kan finde Sted i de ny Serier. Man mener herved at have fundet en Løsning, som er tilfredsstillende og forhaabentlig ikke vil gaa Kreditforeningerne for nær. Det er et Gode, de opnaa, naar de kunne faa solgt deres Obligationer til Hypotekbanken, saa man maa gaa ud fra, at de nok ville kunne komme over den Ulejlighed og de Vanskeligheder, som kunne være forbundne med at aabne ny Serier.

Ændringsforslagene under Nr. 34 og 35 ere redaktionelle. Ændringsforslaget under Nr. 36 er en Følge af Nr. 38. Ændringsforslag Nr. 37 er en Følge af det, jeg før bemærkede om, at Direktionen ved Indkøb af Kreditforeningsobligationer bør være stillet saa frit som muligt, idet det er vanskeligt i selve Loven at give Bestemmelser om, hvorledes der skal handles. Det maa Direktionen og Tilsynsraadet om, de ville, ved at tage alle Forhold i Betragtning, som de foreligge i det gygne Øjeblik, have de bedste Udsigter til at træffe det rette.

Ændringsforslaget under Nr. 39 er kun en Omredaktion i tredie Stykke af § 12, der jo siger, at Hypotekbankens Direktion tillige bestyrer Tiendebanken. Man kan ment at burde omskrive det, fordi den paagældende Paragraf i Loven af 15. Maj 1903 bestemmer, hvorledes Tiendebankens Direktion skal sammensættes. For ikke at komme i Uoverensstemmelse med denne Lov er dette Ændringsforslag stillet.

Ændringsforslaget under Nr. 40 staar i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 38. Ændringsforslaget under Nr. 41 er ogsaa nærmest en Omredaktion, idet det gaar ud paa at fastslaa, hvorledes der nu under de lidt forandrede Forhold vil være at forholde med Indsendelse af Regnskabet. Ændringsforslaget under Nr. 42, der er noget ganske nyt, indeholder en Fortsættelse af Nr. 38, og vil kunne begrundes paa samme Maade. Man har ment, at ligesom Rigsdagen gennem Forslaget under Nr. 38 faar Lejlighed til at følge med Banken under selve dens Virksomhed, maa den ogsaa have Adgang til bagefter at underkaste dens Regnskab en indgaaende Kritik, for at Rigsdagens Afdelinger altid kunne være à jour med Forholdene.